

ระเบียบวิธีในการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางการเมืองไทยของข้าราชการครู
ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรีครั้งนี้ ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นสองตอนใหญ่ ๆ และมีวิธีการ
ในการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่หนึ่ง ได้แก่ส่วนที่ปรากฏอยู่ในบทที่ ๑ และ ๒ ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับ
สภาพทั่วไป ของปัญหาที่จะวิจัย และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย
และสร้างแบบสอบถาม เพื่อหาข้อมูลมาใช้ในการวิจัย

ตอนที่สอง ประกอบด้วยการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวม
รวมเอาความคิดในเรื่องกระบวนการทางการเมืองของครูมาเป็นข้อมูลในการวิจัยการเสนอ
ผลการวิจัย และสรุปผลการวิจัย

ในส่วนของการสร้างแบบสอบถามซึ่งจะกล่าวถึงในบทที่สามมีวิธีการดังนี้

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้เป็นประเภทเลือกคำตอบ เป็นแบบปิดไม่มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่ม
เติม (closed - end) มีข้อความครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ที่จะวิจัยคือ มีเรื่องของการได้
มาซึ่งอำนาจและการใช้อำนาจทางการเมือง การเลือกตั้งและบทบาทของตัวแทนราษฎร ความ
เสมอภาคทางการเมือง และความสามารถของบุคคล บทบาทของกลุ่มการเมืองในกระบวนการ
การเมือง เช่น พรรคการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์ลักษณะของการเมืองในระบอบประชาธิปไตย
ชิปไตยและการเมืองไทย ความตระหนัก ความเชื่อในอิทธิพลของการศึกษาอบรมที่มีต่อค่านิยม

ทางการเมือง

ตัวแปรอิสระ (independent variables) ที่สำคัญ คือ อาชีพ เพศ และ สาขาวิชาทางการศึกษาของครู

ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ความคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางการเมืองไทย

ลักษณะของข้อความในแบบสอบถาม มีข้อความประเภทบอกเล่า คำถามและปฏิเสธ เนื้อหาของข้อความมีทั้งที่เรียงไปตามลำดับ เนื้อหาของเรื่องและสลับกลับไป-กลับมามาก เพื่อจะไต่ถามความแน่นอนของความคิดเห็นซึ่งได้ออกการเห็นควยและไม่เห็นควยเป็นหลัก ในการแปลความ

หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนคำตอบในแบบสอบถาม

การให้คะแนนคำตอบได้พิจารณาถึงน้ำหนัก หรือความมากน้อยของความคิดเห็น และสัญลักษณ์ที่แสดงการรับหรือปฏิเสธข้อความควย จึงได้ให้คะแนนเป็น ๕ ระดับ พร้อมควยเครื่องหมายดังนี้

| | | | | | | |
|---------------|---------------|-----------|-------------|---------------|----------|-----|
| เห็นควย | พอใจ | มั่นใจ | หรือสนใจ | เป็นอย่างยิ่ง | ให้คะแนน | + ๒ |
| เห็นควย | พอใจ | มั่นใจ | หรือสนใจ | | ให้คะแนน | + ๑ |
| ไม่มีความเห็น | ตัดสินใจไม่ตก | | | | ให้คะแนน | ๐ |
| ไม่เห็นควย | ไม่พอใจ | ไม่มั่นใจ | หรือไม่สนใจ | | ให้คะแนน | - ๑ |
| ไม่เห็นควย | ไม่พอใจ | ไม่มั่นใจ | หรือไม่สนใจ | เป็นอย่างยิ่ง | ให้คะแนน | - ๒ |

การปรับปรุงแบบสอบถาม

เมื่อได้ออกแบบสอบถามเสร็จครั้งแรก ๔๗ ข้อตามขอบเขตของเนื้อหาแล้ว ก็ได้ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทั้งที่เกี่ยวกับเนื้อหาและการใช้ถ้อยคำ ปรากฏว่าต้องปรับปรุงแบบสอบถามครั้งแรก ๒ ประการคือ

๑. การเขียนข้อความ ส่วนมากเป็นข้อความที่ไม่ได้ให้เหตุผลไว้ว่าเพราะอะไร ซึ่งเมื่อได้รับคำตอบมาจากประชากรแล้ว ก็ไม่อาจทราบได้ว่าที่ตอบมาอย่างนั้นควยเหตุผลอะไร ถ้าจะเริ่ชข้อความแบบนี้ต้องมีข้อความจำนวนเป็นร้อย ๆ ข้อ ซึ่งจะมากเกินไป ควรเพิ่มเติมเหตุผลลงไปควย เวลาใดคำตอบมาก็สามารถตีความได้งายขึ้น

๒. การใช้ภาษา ควรปรับปรุงศัพท์บางคำที่ประชากรวิจัยไม่คุ้นเคย และพยายามเขียนรวบรัดให้สั้นเท่าที่จะทำได้

เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขตามแนวสองประการแล้ว ก็ได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจอีกครึ่งหนึ่ง ส่วนมากใช้ได้ แก้ไขบางข้อ แล้วได้นำไปทดสอบกับประชากรเพื่อหาความเชื่อถือได้ ตลอดจนขอบกพร่องของแบบสอบถามควย

การหาความเชื่อถือได้

เมื่อได้แก้ไขแบบสอบถามครั้งแรกแล้ว ก็ได้นำไปทดสอบกับครูชาย-หญิง จำนวน ๒๐ คน ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๐ และครั้งที่ ๒ ราวปลายเดือนเดียวกัน ผลการทดสอบครั้งแรกได้ค่าความเชื่อถือได้เพียงร้อยละ ๗๔ ซึ่งต่ำมาก จึงได้ทบทวนแบบสอบถามให้ละเอียดอีกครึ่งหนึ่ง และเพิ่มแบบสอบถามเป็น ๕๗ ข้อ

การทดสอบครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๒๐ ได้เอกรทดสอบ ๒๐ คน ได้ค่าความเชื่อถือได้ร้อยละ ๘๕.๕๑ โดยคิดจากสูตรของ Jones คือ

E. Terrence Jones, Conducting Political Research (New York : Harper & Row, Publishers, 1971), p. 43.

$$CR = \frac{Y - X}{Y}$$

CR = Coefficient of Reproductivity

Y = จำนวนข้อทั้งหมดในแบบสอบถามทุกชุด

X = จำนวนข้อที่ตอบตรงความหมายไปจากความเห็นครั้ง

แรก

สูตรนี้มีค่าสูงสุดเป็น ๑ หรือร้อยละ ๑๐๐ กล่าวคือ เมื่อไม่มีความเห็นแตกต่างไปจากความหมายเดิมเลย ค่าของ $Y - X$ จะเท่ากับค่าของ Y เพราะ X มีค่าเป็น ๐ ถ้ามีความเห็นต่างไปจากกลุ่มความหมายเดิม ค่าที่ได้จะเปลี่ยนไปตามส่วน ถ้าต้องการคิดเป็นร้อยละก็เอา ๑๐๐ คูณ เช่นจากการทดสอบครั้งที่ ๒ คิดได้ดังนี้

| | | | |
|---|--|-----------------------------|------------------|
| Y | คือจำนวนข้อทั้งหมดในแบบสอบถามทุกชุดรวม | ๑๑๔๐ | ข้อ |
| X | คือจำนวนข้อที่ตอบตรงความหมายไปจากเดิม | ๑๑๕ | ข้อ |
| | ค่าของความเชื่อถือได้ | = $\frac{๑๑๔๐ - ๑๑๕}{๑๑๔๐}$ | |
| | | = ๐.๘๘๘๑ | หรือร้อยละ ๘๘.๘๑ |

เกณฑ์การตัดสินความแตกต่าง

เนื่องจากความเห็นที่ให้เลือกแบ่งเป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย การตัดสินความแตกต่างของความเห็นทั้งสองครั้งจึงยึดหลักว่า ถ้าความหมายของความเห็นยังอยู่ในกลุ่มเดิม แม้คำตอบจะคลาดเคลื่อนไปบ้างก็ถือว่าไม่ต่างไปจากเดิม แต่ถ้าคำตอบคลาดเคลื่อนไปจากเดิม และทำให้ความหมายของความเห็นแตกต่างไปจากกลุ่มเดิม ถือว่าตอบผิดไปจากเดิม เช่น

คะแนนต่างกัน ๑ ในกลุ่มเดียวกัน อาจจะเป็นระหว่าง ๒ กับ ๑ หรือ -๒ กับ -๑ ถือว่าความเห็นไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนจาก ๑ เป็น ๐ หรือ -๑ เป็น ๐

หรือกลับกัน ถือว่าต่างกัน เพราะทำให้ความหมายผิดไปมาก คะแนนจวบจนเป็นลบ หรือจากลบเป็นบวก ถือว่าต่างกัน

แบบสอบถามที่มีความเชื่อถือได้ .๕๕๕๑ ซึ่งเป็นชุดที่นำไปสอบถามประชากรวิจัยทั้งหมดนี้ ประกอบด้วยข้อความ ๕๗ ข้อ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ในกระบวนการทางการเมืองไทยดังนี้

- ข้อ ๑ - ๑๒ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้มาซึ่งอำนาจและการใช้อำนาจทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองหรือนักการเมือง
- ข้อ ๑๓ - ๑๘ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีผู้แทนราษฎร และบทบาทของผู้แทนราษฎรในการพิทักษ์ผลประโยชน์ให้กับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ
- ข้อ ๒๐ - ๒๗ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสมอภาคทางการเมือง ความสามารถของเพื่อนมนุษย์ กับความเชื่อในบุคคลบางคน บางกลุ่มโดยยึดถือคุณสมบัติพิเศษบางประการเป็นสำคัญ
- ข้อ ๒๘ - ๓๗ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับกลุ่มการเมือง และบทบาทของกลุ่มการเมือง เช่น พรรคการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์ซึ่งเป็นพลังเคลื่อนไหวที่สำคัญในกระบวนการทางการเมือง
- ข้อ ๓๘ - ๔๔ วัดความคิด ความรู้สึกที่มีต่อลักษณะการเมืองในระบบประชาธิปไตย และการเมืองไทย
- ข้อ ๔๕ - ๔๘ วัดระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูในฐานะที่เป็นตัวอย่างของพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตยที่ควรจะมี ความชื่นชม ศรัทธาในการปกครองระบอบนี้
- ข้อ ๔๙ - ๕๗ วัดความคิด ความเชื่อเกี่ยวกับอิทธิพลของการศึกษาอบรม ที่มีต่อการปลุกฝังค่านิยมทางการเมือง ความมั่นใจในความสามารถของตน และโอกาสที่จะปลุกฝังให้นักเรียนมีค่านิยมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

การส่ง - รับ แบบสอบถาม

การส่งและรับแบบสอบถามคืน ใช้วิธีรับ-ส่งด้วยตนเอง โดยแบ่งสายการรับ-ส่ง ออกเป็นสองสาย สายหนึ่ง ๆ ได้กำหนดไว้ว่าจะเดินทางไป ส่ง-รับ ในครั้งเดียวกัน คือ

สายฝั่งตะวันตกแม่น้ำเจ้าพระยา มีโรงเรียนบางกรวย บางใหญ่ บางบัวทอง ไทรน้อย และราษฎร์นิยม

สายฝั่งตะวันออกแม่น้ำเจ้าพระยา มีโรงเรียนปากเกร็ด รัตนาธิเบศ ศรีบุญยานนท์ วัดเขมาภิรตาราม และสตรีนันทบุรี

เริ่มส่งแบบสอบถามเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๒๐ และรับคืนเสร็จสิ้น เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ได้แบบสอบถามคืนมาจากโรงเรียนต่าง ๆ ตามจำนวนในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนแบบสอบถามที่รับคืนจากโรงเรียนต่าง ๆ

| โรงเรียน | จำนวนส่ง (ชุด) | จำนวนรับคืน (ชุด) | |
|--------------------|----------------|-------------------|--------|
| | | จำนวน | ร้อยละ |
| ๑. ปากเกร็ด | ๑๑๕ | ๘๘ | ๗๖.๕๓ |
| ๒. บางกรวย | ๓๔ | ๒๘ | ๘๒.๓๕ |
| ๓. บางใหญ่ | ๓๑ | ๑๘ | ๖๑.๒๙ |
| ๔. บางบัวทอง | ๔๒ | ๓๓ | ๗๘.๕๗ |
| ๕. ไทรน้อย | ๒๐ { ๖ | 17 | 65.38 |
| ๖. ราษฎร์นิยม | | | |
| ๗. ศรีบุญยานนท์ | ๑๔๓ | ๖๘ | ๔๘.๒๕ |
| ๘. รัตนวิเศษ | ๔๒ | ๒๑ | ๕๐.๐๐ |
| ๙. วัดเขมาภิรตาราม | ๑๕๐ | ๑๐๒ | ๖๘.๐๐ |
| ๑๐. สตรีนนทบุรี | ๑๓๘ | ๖๑ | ๔๔.๒๐ |
| รวม | ๗๒๑ | ๕๓๘ | ๖๐.๘๘ |

ตารางที่ ๒ จำนวนครูที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสายวิชาและเพศ

| สายวิชา | ครูชาย | | ครูหญิง | | รวม | |
|-------------|--------|--------|---------|--------|-------|--------|
| | จำนวน | ร้อยละ | จำนวน | ร้อยละ | จำนวน | ร้อยละ |
| สังคมศึกษา | ๘๐ | ๓๓.๘๘ | ๑๕๖ | ๖๖.๑๑ | ๒๓๖ | ๕๓.๙๖ |
| วิทยาศาสตร์ | ๙๒ | ๕๕.๓๒ | ๑๑๑ | ๕๕.๖๘ | ๒๐๓ | ๔๖.๒๔ |
| รวมทั้งสิ้น | ๑๗๒ | ๓๙.๑๘ | ๒๖๗ | ๖๐.๘๒ | ๔๓๙ | ๑๐๐ |

เมื่อนับจำนวนแยกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่าไม่ใคร่ทุกระดับการศึกษา ๘ ชุด จึงเหลือแบบสอบถามที่แยกระดับการศึกษาได้ ๔๓๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๙๗ ของประชากรทั้งหมด

ตารางที่ ๓ จำนวนครูที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

| สาขาวิชา | อนุปริญญา | ปริญญาตรี | ปริญญาโท | รวม |
|-------------|-----------|-----------|----------|-----|
| สังคมศึกษา | ๖๓ | ๑๖๑ | ๗ | ๒๓๑ |
| วิทยาศาสตร์ | ๕๕ | ๑๔๑ | ๕ | ๒๐๐ |
| รวม | ๑๑๘ | ๓๐๒ | ๑๒ | ๔๓๑ |

การให้คะแนนและแปลความจากคำตอบ

ก. การจัดกลุ่มคำตอบ

เนื่องจากคำตอบมีน้ำหนักต่างกันทั้ง ๆ ที่บางครั้งก็อยู่ในกลุ่มความหายเดียวกัน การคิดคะแนนรวมเพื่อหาค่าของคำตอบจึงจำเป็นต้องแบ่งคำตอบออกเป็นกลุ่มย่อย แล้วหาความถี่ของคำตอบแต่ละขอจากประชากรทั้งหมดความถี่จำนวนในกลุ่มไหน เทาไร เพื่อจะได้คิดออกมาเป็นคะแนนรวมดังนี้

| | |
|---------------------------|------------------|
| เห็นควยอย่างยิ่ง (+ ๒) | จัดอยู่ในกลุ่ม a |
| เห็นควย (+ ๑) | จัดอยู่ในกลุ่ม b |
| ไม่เห็นควย (- ๑) | จัดอยู่ในกลุ่ม c |
| ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง (- ๒) | จัดอยู่ในกลุ่ม d |

เช่น จากประชากร ๖๐ คน มีความเห็นแตกต่างกันเป็น

| | |
|---------------------|-------|
| เห็นควยอย่างยิ่ง | ๒๑ คน |
| เห็นควย | ๑๙ คน |
| ไม่เห็นควย | ๑๕ คน |
| ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง | ๕ คน |

ค่าของ a, b, c และ d จะเป็น ๒๑, ๑๙, ๑๕ และ ๕ ตามลำดับ เมื่อรวมคะแนนตามน้ำหนักและตามกลุ่มของคำตอบ จะได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 & (2a + b) - (c + 2d) \\
 &= (2 \times 21 + 19) - (15 + 2 \times 5) \\
 &= 61 - 25 \\
 &= 36
 \end{aligned}$$

๓๖ เป็นเพียงตัวเลขที่แสดงว่าฝ่ายเห็นควยมากกว่าฝ่ายไม่เห็นควย ถ้าผลลัพธ์เป็นลบ ก็แสดงว่าฝ่ายไม่เห็นควยมากกว่า ตัวเลขนี้จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจำนวนประชากร

ควย และไม่สามารถแสดงนำหนักของความเห็นที่แท้จริงได้ เพราะเป็นคะแนนที่ยังแปลความของคำตอบไม่ได้

ข. การหาคะแนนสัมบูรณ์

เนื่องจากคะแนนที่แสดงความมากน้อยของกลุ่มความเห็น ไม่สามารถนำมาแปลความให้แน่นอนได้ เพราะแม้ตัวเลขมากอาจจะมี ความหมายค่าก็ได้ ถ้ามักเพราะประชากร การแปลความของคะแนนจำเป็นต้องหาค่าสัมบูรณ์ของแต่ละข้อมออกมาจึงจะได้ความหมายที่แท้จริง

ค่าสัมบูรณ์ เป็นค่าแสดงความหมายแน่นอน และทำให้สามารถจัดกลุ่มของความเห็นได้ถูกต้องที่สุดควยอยู่ในระดับไหน เช่น สูงมากที่สุด สูงมาก สูง ค่อนข้างสูง ค่อนข้างต่ำ ต่ำ ต่ำมาก ต่ำมากที่สุด เป็นต้น ไม่ว่าจะใช้ประชากรมากน้อยเพียงใด ค่าสัมบูรณ์ ย่อมคงที่ตามความหมายของมันเสมอ คือ

$$\text{ค่าสูงสุดของคะแนนสัมบูรณ์} \quad \text{เท่ากับ} \quad + ๑$$

$$\text{ค่าต่ำสุดของคะแนนสัมบูรณ์} \quad \text{เท่ากับ} \quad - ๑$$

ส่วนค่าอื่น ๆ ที่อยู่ระหว่างนี้ ก็สามารถแปลความได้ใกล้เคียงที่สุด เพราะเราสามารถแสดงให้เห็นความแม่นยำถึงร้อยละ ๑๐๐ ของค่าสัมบูรณ์ เป็นช่วง ๆ ตามสูตรข้างล่างนี้

$$\text{คะแนนสัมบูรณ์} = \frac{[2n_a + n_b] - [n_c + 2n_d]}{2N}$$

Pornsak Phongphaew, "The Political Culture-and-personality of the Laotian Political - Bureaucratic Elite" (Ph. D. Thesis, The University of Oklahoma, 1976), pp. 36 - 37.

- N คือจำนวนประชากรทั้งหมด
 Na คือจำนวนประชากรที่เห็นควยอย่างยิ่ง
 Nb คือจำนวนประชากรที่เห็นควย
 Nc คือจำนวนประชากรที่ไม่เห็นควย
 Nd คือจำนวนประชากรที่ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง

เช่นประชากร ๒๐ คน ตอบมาตามความเห็นต่าง ๆ กัน สามารถคิดได้ดังนี้
 เห็นควยเป็นอย่างยิ่งทั้งหมด แทนค่าแล้วจะได้ค่าสูงสุดเป็น ๑

$$\frac{[(2 \times 60) + 0] - [0 + (2 \times 0)]}{2 \times 60}$$

$$= \frac{2 \times 60}{2 \times 60}$$

$$= + 1$$

เห็นควยทั้งหมด แทนค่าแล้วจะได้

$$\frac{[(2 \times 0) + 60] - [0 + (2 \times 0)]}{2 \times 60}$$

$$= \frac{60}{120}$$

$$= + .5$$

ไม่เห็นควยทั้งหมด แทนค่าแล้วจะได้

$$\frac{[(2 \times 0) + 0] - [0 + (2 \times 60)]}{2 \times 60}$$

$$= - \frac{60}{120}$$

$$= - .5$$

ไม่เห็นควยเป็นอย่างยิ่งทั้งหมด แทนค่าแล้วจะได้

$$\frac{[(2 \times 0) + 0] - [0 + (2 \times 60)]}{2 \times 60}$$

$$= - \frac{120}{120}$$

$$= - 1$$

ถ้าเห็นควยและไม่เห็นฝ้ายละครึ่ง จะโคะแนน

$$\begin{aligned} & \frac{[(2 \times 0) + 30] - [30 + (2 \times 60)]}{2 \times 60} \\ &= -\frac{0}{120} \\ &= 0 \end{aligned}$$

หรือถ้าความเห็นคละกันทั้งสี่ จะโคะแนนออกมาตามความมากน้อยของน้ำหนักความเห็น ซึ่งอาจเป็น บวก ลบ หรือ ศูนย์ ก็ได้ สุดแต่ว่าฝ้ายโคะจะมากกว่ากัน
เช่น

$$a = 10,$$

$$b = 22,$$

$$c = 14,$$

$$d = 14$$

จะโคะแนน

$$\begin{aligned} & \frac{[(2 \times 10) + 22] - [14 + (2 \times 14)]}{2 \times 60} \\ &= \frac{42 - 42}{120} \\ &= 0 \end{aligned}$$

จากตัวอย่างที่ได้แสดงการหาค่าสัมบูรณ์ของคะแนนมานี้ จะเห็นว่า ค่าสัมบูรณ์สามารถแปลความหมายที่แท้จริงของคำตอบโคะถูกต้องแน่นอน ไม่ว่าประชากรจะมีจำนวนมากน้อยแค่ไหนก็ตาม ค่านี้จะคงที่อยู่ในขอบเขตเสมอ และความหมายของคำตอบจะอยู่ในระดับโคะก็สามารถดูได้จากค่าสัมบูรณ์ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ผูกพันโดยตรงกับความหมายของความเห็นดังนี้

ถ้าค่าสัมบูรณ์เพิ่มขึ้นจากค่าบวก มากขึ้นเรื่อย ๆ จาก ๐ .๑, .๒, .๓, .๔, .๕, .๖, .๗, .๘, .๙, ๑.๐ จะแสดงการเห็นควยของค่าตอบสูงขึ้นจาก คอนข้างสูง เป็น สูง สูงมาก สูงที่สุด

ถ้าค่าสัมบูรณ์ลดลงจาก ๐ โดยมีค่าเป็นลบ ลงไปเรื่อย ๆ จาก -.๑ -.๒ จนไปถึง - ๑.๐ การเห็นควยจะเป็นคอนข้างต่ำ ต่ำ ต่ำมาก และต่ำที่สุดเป็นต้น หรือ ไม่ค่อยจะเห็นควย ไม่เห็นควย - ไม่เห็นควยอย่างมาก ไม่เห็นควยอย่างที่สุด

การแปลความหมายสุดท้ายของความคิดประชากรวิจัยจากค่าสัมบูรณ์ จึงเป็นจริงที่สุด จะมีความคลาดเคลื่อนน้อยมาก เพราะขอบเขตของความหมายมีค่าเพียง ๑ และช่วงที่จะบอกระดับ หรือความเข้มของความหมายมีค่าเพียง .๕ เท่านั้น